

tigt kan naa op til det andet høje Ting og ligeledes der faa en velvillig Modtagelse for derefter at blive ophøjet til Lov. Jeg vil takke Udvalgets Medlemmer for den Beredvillighed, de har vist til at faa Lovforslaget affattet paa en saadan Maade, at man kan have Haab om at faa det endeligt vedtaget ikke blot i dette høje Ting, men ogsaa i det andet høje Ting og dog faa givet det en Form, der er af den Beskaffenhed, at baade Jordejeren og Fæsteren eller Lejeren kan være tilfreds med det.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale de stillede Ændringsforslag.

Wenzel Neergaard: Som jeg udtalte ved første Behandling af dette Lovforslag, maa jeg anse den Form for Fæste, som her er Tale om, for at være særdeles uheldig og forældet. Jeg udtalte ogsaa den Gang, at vi fra vor Side vilde være med til at forsøge en Løsning af dette Spørgsmaal. Det har jo ogsaa vist sig, at dette er lykkedes, idet Udvalget er blevet enig om at stille de Ændringsforslag, som den ærede Ordfører (Hauge) nu har omtalt. Det er klart, at dette Fæsteforhold er uheldigt, alene af den Grund, at Forholdene vil kunne udvikle sig saaledes, at ikke uvæsentlige Værdier ligefrem gaar tabt ved dette Fæstes Ophør. Altsaa et rent nationaløkonomisk Tab! Men ikke desto mindre vil jeg for mit Vedkommende sige, at det ikke er uden Betænkkelighed, jeg er gaaet med til at affatte Lovforslaget, saaledes som det nu foreslaas, idet det forekommer mig, at der nok kunde været taget noget mere Hensyn til Ejernes Interesser. Det vilde, forekommer det mig, have været naturligt, om man havde sagt, at den større eller mindre økonomiske Interesse i Forholdet — det være sig saa Ejeren eller Lejeren, der havde den største Interesse — var det, der afgjorde, hvorvidt Jorden burde blive i Ejeren eller i Brugerens Besiddelse. Jeg har imidlertid ikke for denne Betragtning kunnet vinde Flerthal i Udvalget, og jeg har derfor ladet mig nøje med de to Ændringsforslag, som gaar ud paa, at Ejeren i visse Tilfælde har Fortrinsret med Hensyn til at beholde Jorden, idet der er taget Hensyn til to Ting, dels det, at den bortlejede eller bortfæstede Ejendom kan have en saadan Beliggenhed i Forhold til Hovedejendommen, at det af den Grund er ønskeligt for Ejeren at beholde den, og dels den Omstændighed, at Ejendommens væsentligste Værdi kan

bero paa dens Anvendelse til Salg af Byggegrunde. Med disse to Ændringer har jeg ment at kunne lade mig nøje og gaar derefter, omend som sagt med nogen Betænkkelighed, med til at anbefale Lovforslaget til velvillig Fremme, ligesom jeg ogsaa haaber, at det maa møde en gunstig Modtagelse i det andet høje Ting. En af Grundene til, at jeg paa dette Omraade gerne vilde se en Enighed, er den, at jeg haaber, det skulde lykkes paa andre dermed beslægtede Omraader at naa til Enighed, og saa vilde det jo være en daarlig Begyndelse, om man ikke kunde komme overens om dette lille Lovforslag.

Landbrugsministeren (K. Pedersen): Det er jo hverken mange eller særlig indgribende Ændringsforslag, der er stillede af Udvalget, og da de udførligt er omtalte af Ordføreren (Hauge), kan jeg ganske henholde mig dertil, idet jeg i en Konference med Udvalget har tiltraadt dem, og skal her anbefale dem til Vedtagelse. Jeg føler Trang til at udtale en Tak til Udvalget for det Arbejde, der er gjort. Jeg tror ikke, at Lovforslaget i dets Princip lider noget ved de stillede Ændringsforslag. Tværtimod, jeg vil indrømme, at de maaske endog forbedrer det. Det, der særlig gør, at jeg er taknemmelig for den Maade, Udvalget har arbejdet paa, er dog den Omstændighed, at der er opnaaet den Enighed, som efter min Mening er saa tiltalende og for Øjeblikket ogsaa saa nødvendig. Derved gives der mig Haab om, at Lovforslaget kan blive vedtaget i Rigsdagen, saa at det kan blive gældende Lov fra 1. April dette Aar — der er nemlig adskillige Kontrakter, der udløber til 1. April. Dernæst maa jeg tilføje, at saaledes som Lovforslaget nu foreslaas formet, er man ikke afskaaret fra i Fremtiden at benytte de Brugsformer, som her omhandles, idet der nu gives Sikkerhed baade for Brugere og Ejere for fremtidig at kunne opretholde Brugen af Jord paa den Maade. Og saa længe vi ikke er naaet længere, end vi er i Øjeblikket, tror jeg, det er heldigt at have mere end een Maade at kunne komme i Besiddelse af Jord paa. Saaledes som Lovforslaget nu er bygget, tror jeg som sagt, at den her omtalte Form vil kunne benyttes.

Jeg skal dermed anbefale de stillede Ændringsforslag til Vedtagelse i det høje Ting.

Hermed sluttede Forhandlingen.